

Den illusoriska rädslan för jaget

Välkomna, mina käraste, käraste vänner. Ni är alla välsignade, var och en av er. Välsignat vare varje steg på er väg mot befrielse och uppfyllelse.

Den största glädjen och friheten kommer när man ger i överensstämmelse med sin potential. Omvänt, den största smärtan är att inte ge till livet och till andra i överensstämmelse med sin potential. Alla andra smärtor och frustrationer härstammar från smärtan i att inte ge ut det som finns i det inre, på samma sätt som alla andra tillfredsställelser och fröjder flödar när man ger sig själv till livet utan begränsning. Vägran att ge dig själv på ett fritt sätt, att vara indragen i ett mönster av alltmer förstärkt smärta, härstammar från din rädsla för ditt innersta väsen – den delen av dig som du ännu inte fullt ut känner till och erkänner.

Så länge du håller en del av dig själv dold, kan du omöjligt vara fri. Du måste då ständigt vara på din vakt och du måste förespegla någonting. Där du bär på förvrängningar, lever du därför i en lögn – en onödig lögn som du lever i på grund av en falsk rädsla för dig själv.

Vissa individer möter den privata, dolda delen relativt snabbt och övervinner den trots sin rädsla och utvecklas som fria varelser. Många andra – även de som har den bästa yttre intentionen att finna sig själva – kringgår problemet. De hoppas diffust att de kan uppnå målet utan att helt blottlägga varje minsta del av sig själva.

Rädslan för jaget utgör den grundläggande rädslan bakom rädslan för livet och även rädslan för döden. Inte heller skulle rädslan för andra överhuvudtaget kunna finnas utan rädslan för sig själv. Ett antal av mina vänner närmar sig nu den punkt där maskens och förespeglingarnas "stora lögn" måste ges upp. Det rasar en strid inför detta beslut. Det är synnerligen viktigt att nu diskutera var er rädsla för jaget kommer från och vad den gör med er om man daltar med den i stället för att övervinna den.

Rädsla för jaget kan endast sluta i självalienation. Den lurar dig därför på din födslorätt att vara en lycklig, fri, växande varelse som ger och tar emot i fulla mått. När de inre processerna kastas om, förlorar du inte bara kontakten med ditt innersta väsen, utan också med orsak och verkan inom dig själv och med den inre mekanismen som ger dig ett avslappnat självstyre och därmed förmågan

att skapa ditt liv på ett givande, realistiskt sätt. När du är fjärrad från dig själv, för att du fortfarande är ovillig att blotta dig själv, kommer du till ett vägskäl där du tycks stå inför ett bra och ett dåligt alternativ. Jag har diskuterat detta tidigare i andra sammanhang. Låt oss nu titta på det igen i detta sammanhang.

När du är rädd för dig själv, beror det på att du på något sätt inte kan vara vad du vill vara. Vad du vill vara är ett ideal som du låtsas att du är eller blir. Men detta ideal är orealistiskt och orealiserbart eftersom det ligger utanför dig själv. Idealet är det alternativ som synbarligen är ”bra”; det ”dåliga” alternativet tycks vara det som du för tillfället är. Din uppfattning om ditt nuvarande jag är också orealistisk, eftersom den är lika överdriven och förvrängd som målet som du känner att du borde uppnå. Problemet är inte bara att målet är orealistiskt på grund av att det är bättre än vad du kan vara, eller att du nu ser dig själv som sämre än vad du faktiskt är. Vad du bedömer som oförlåtligt dåligt i dig kommer inte längre att se ut på det sättet när det är framme i dagsljuset och du förstår orsak och verkan. Omvänt kommer du, när du ger upp den inre lögnen, att upptäcka negativa drag hos dig och du kommer att förstå mer på djupet att de inte är önskvärda – dock utan att känna dig förminskad av din medvetenhet. Närhelst du förkrossas av vad du är, eller är rädd för vad du är, har du inte en realistisk uppfattning om dig själv. På liknande sätt visar sig ofta din idealisering av dig själv, när den undersöks noggrant, vara mindre önskvärd än vad det ser ut som. En platt, icke-levande kvalitet begränsar både de goda och de dåliga alternativen och dämpar därmed den rika livssubstansen.

Vägran att ge upp det inre livet och titta på hela ditt jag utlöser en negativ kedjereaktion. Den första länken i kedjereaktionen utgör ett snävt val mellan bra och dåligt, vilket tvingar inte bara jaget, utan många andra aspekter av livet, in i samma snäva form. Nästan varje fråga förvandlas till ett snävt val av ”antingen/eller”. Valet är omöjligt att göra, för även den så kallade godheten är problematisk. Eftersom idealet alltid har varit orealistiskt, blir det ouppnåeligt – till och med oönskat. Hela livet, som börjar med jaget, tycks vara uppdelat mellan ett stelt, sterilt bra och ett platt dåligt alternativ. Jaget kan inte känna sig tryggt i något av alternativen. Båda blir en belastning och båda känns distinkt överkliga.

Nästa länk i den negativa kedjereaktionen, som följer självalienationen, är att dessa synbarligen bra och dåliga alternativ förvandlas till två lika oönskade alternativ. Vi har diskuterat detta fenomen vid många tillfällen i det förflutna. Det är dock viktigt att ni ser det i denna följd. När du känner att du står inför två lika oönskade alternativ, är din känsla av sanning och skönhet förvrängd. Även de mest önskvärda aspekterna av livet blir avslagna eller inrymmer element som du kan känna som oönskade, även om du kanske också känner att du inte borde känna dem som sådana. Du blir alltmer förvirrad.

Ett typiskt och viktigt exempel på detta tillstånd är dikotomin mellan begär¹ och uppfyllelse. I hälsa och sanning blir dessa två aspekter ett, även medan de förblir separata inom dig; den fria personen som inte är fjärrad från sitt verkliga jag, känner inte heller någon vända eller konflikt kring endera. Den självalienerade personen upplever både begäret och uppfyllelsen som något negativt. Ett sunt begär är en avslappnad expansion där man sträcker sig ut efter evigt nya möjligheter och uppfyllelser. I sin förvrängning blir begäret frustration. Begär och frustration tycks vara samma sak i psyket och är därför ovälkomna. Uppfyllelse blir på liknande sätt i sin förvrängning en mättnad, en stagnation – en återvändsgränd. Individerna pendlar då mellan lika oönskade tillstånd av frustration och mättnad.

När jaget inte längre fruktas, behöver inte heller vare sig begär eller uppfyllelse fruktas, för jaget vet då att begäret kommer att bli uppfyllt och uppfyllelsen kommer att bli inte ett slut utan en ny början. Förvrängt och frånkopplat det verkliga jaget, är ens synsätt så negativt att uppfyllelsen av begär inte går att föreställa sig. Därmed avvisas även sunda begär; personen undandrar sig i detta tillstånd att alls önska något. Som en kompensation anstränger sig själen i egensinnig girighet – från övertygelsen om att uppfyllelse inte existerar som en naturlig del av livet och därför måste kämpas för och gripas efter. Övertygad om att uppfyllelse är omöjlig, kan du inte drista dig att önska. När du inte önskar fritt och öppet – vilket bara är möjligt när du möter dig själv lika fritt och öppet – är frustration verkligen oundvikligt. Delvis uppfyllelse sker dock även i det förvrängda inre tillståndet. Varför omvandlas den då oundvikligen till mättnad? Uppfyllelsen kan endast förbli levande när det inre väsendet är öppet och fritt. Alla kosmiska energier vibrerar då i det eviga nuet, där det inte finns något slut på lyckaligheten, där alla universella krafter ständigt växer och utvecklas. Men även när själen endast är delvis avstängd, är den stel och de vitala energierna kan inte nå den hemliga kammaren. Eftersom jaget känns som ändligt och inte som oändligt, har varje aktivitet en början och ett slut. I en ändlighet är uppfyllelse ett platt, fullbordat slut och måste bli en börda. Den framstår också som meningslös och ger en förvirrad känsla av ”för vad?” – en känsla av att ingenting har någon mening om till och med uppfyllda begär får en sur eftersmak.

För den själ som är sann mot sig själv och därmed mot universum, utgör uppfyllelse en dynamisk, ändlös, djupt tillfredsställande kontinuitet och det kan därför inte finnas någon rädsla för den. I förvrängningen fruktar man begäret oavsett vad som händer: Man fruktar det när det förblir ouppfyllt eftersom frustrationen smärtar själen. Och man fruktar när det uppfylls eftersom psyket då inte vet vad man ska göra med det. Man fruktar och avvisar både begär och uppfyllelse till den grad att man fruktar sitt eget dolda jag.

¹ Eng. "desire", som ibland även har översatts till önskan i detta föredrag. Övers. anm.

Mina käraste vänner, jag tror att de flesta av er kan bli medvetna om hur ni är rädda för uppfyllelse på grund av att den förvrängs till mättnad och därför blir en återvändsgränd. Ni kan också konstatera hur ni ständigt pendlar mellan de två lika oönskade alternativen: frustration och mättnad. Först när du inte längre är fjärrad från dig själv, kommer du att leva i den fulla upplevelsen där begär aldrig är smärtsamt och där begär och uppfyllelse därmed blir ett – allteftersom du blir ett med dig själv.

En ytterligare kedjereaktion av självalienationen är att förlora sig i illusionen av att man inte kan bestämma vad som pågår i jaget – i tron om att man är hjälplös i greppet av sina känslor, inställningar och till och med sina tankar eller handlingar. När du är rädd för att dina negativa känslor kommer att styra dig, glömmet du bort att du har något att säga till om det. Du blundar för det faktum att ingen handling eller tanke kan existera utan att du tillåter den. Din synbarliga avsaknad av självstyre är en illusion. Hur ofta utbryter ni inte ”Men jag känner si och så”, som om det inte fanns något mer att säga om detta, och denna rådande känsla gör alla utvägar omöjliga! Ni förbiser det enkla faktum att *du* bestämmer dina tankar, känslor och handlingar, till och med hur du *vill* känna och reagera. Detta självbestämmande är inte något som är lagt ovanpå eller ett självbedrägeri när du fullt ut möter ditt jag. Eftersom du då vet vad du verkligen känner, kan du ha en önskan om och bestämma dig för att känna annorlunda.

Denna önskan har sin verkan. När det kommer till ditt val av handling eller din inställning till vad du upptäcker i ditt psykes dolda kammare, behöver du inte ens vänta på en verkan. Du kan omedelbart bestämma huruvida du vill ge efter för motstånd och agera destruktivt, eller välja konstruktiva sätt som kräver att du möter dig själv och styr din kurs. Din tro på att du måste fortsätta att känna destruktivt tills något annat än du själv befriar dig är en illusion. Du kan omedelbart bli befriad från denna destruktivitet genom att önska det som är mest konstruktivt i just detta ögonblick av ditt liv. Men att nå fram till en konstruktiv önskan är bara möjligt när du vet vad och vem du är. Så länge du behåller en destruktiv del av dig själv avskild och hemlig, eller dimmig och diffus, kommer den relevanta konstruktiva önskan inte ens att vara känd för dig.

Anta att du upptäcker hat eller fientlighet inom dig och du är rädd för dess verkan på dig och dina handlingar. Uttala helt enkelt: ”Jag kommer fullt ut att se och möta dessa destruktiva känslor, som inte kommer att tvinga mig till handlingar, för jag är herre över alla känslor. Jag bestämmer handlingarna. Jag bestämmer vad jag vill göra, tänka och känna. Jag vill nu se vad som finns inom mig. Och jag önskar och avser att förändra dessa känslor till sanningsenliga och konstruktiva känslor. Jag väljer min inställning att möta dessa känslor. Om jag stöter på en inre motvilja mot att ge upp sådana destruktiva känslor, ska jag vare sig förneka denna inre vägran genom att undertrycka den eller ge vika för den. Jag ska möta även denna och inte besegras av den. Jag avgör sanningen inom mig och jag väljer konstruktiva sätt.”

En sådan beslutsamhet är det första steget tillbaka från självalienationen. Det är sättet att uppnå ett avslappnat och sannfärdigt självstyre snarare än något ansträngt som är lagt ovanpå. Detta djupa inre beslut kan fattas när som helst. Men ni strävar under illusionen av att ni inte kan rå för att känna som ni gör eller ens tänka och agera som ni gör. Att handla innefattar inställningar, såsom beslutsamheten att förbli passivt styrd av motstånd eller negativa känslor. Ni strävar under illusionen av att ni är utelämnade åt vad ni känner, tänker och vill. ”Men det är så här jag känner” säger du och sätter punkt efter detta, som om detta var allt och ingenting mer skulle kunna göras. Du väntar på något mirakel utifrån för att få dig att känna dig annorlunda. Det faller dig inte in att du först måste vilja känna annorlunda innan du kan komma ut ur fällan. Och om du inte vill känna annorlunda, måste du veta att du inte vill det, i stället för att bedra dig själv med förespeglningen av att du vill men inte kan. När du väl vet att du inte vill känna annorlunda, kan du ta reda på varför du vill förbli i ett negativt, önskat tillstånd.

Genom att förneka sanningen att du kan välja dina inställningar, tankar och handlingar, förlorar du den största makt du har till ditt förfogande – självstyret. Ni förväxlar detta, mina vänner, med en falsk kontroll som ni ständigt utövar på era väktare för att hålla den hemliga delen dold. Varje tillstymmelse av energi riktas in på att kontrollera ditt hemliga jag. När du använder din energi på ett felaktigt sätt, förlorar du kontrollen över den delen som skulle kunna bestämma ett fruktbart, konstruktivt och expanderande liv.

Föreställningen om att man måste hålla en del av sig själv hemlig har sin upprinnelse i att man inte tror på sitt verkliga jag. Så länge du inte helhjärtat åtar dig att blottlägga det som du är rädd för, kan du dock inte övertyga dig själv om ditt innersta väsen, som är fullständigt trovärdigt, klokt och gott. När du gör det, får du reda på att det inte finns något att vara rädd för.

Rädslan ligger först och främst i din misstanke om att det inte finns någon tillförlitlig, rik aspekt av ditt inre väsen som du kan få näring från, som du kan tappa ur. Du är därför rädd för att det slutgiltiga i dig utgör den delen som hatar och omhuldar destruktiva önskningar och begär. Du börjar med att dölja den för andra, men det slutar med att du döljer den även för dig själv. Du förlorar därför kontakten med ditt totala jag.

Ni behöver alla förstå denna mekanism ingående och upptäcka medlen som ni tillgriper när ni ger sken av att vara ärliga mot er själva längs hela vägen, därigenom släpper de sista resterna av kontroll över hemligheten inom er och möter er själva för vilka ni är. Först då kan ni ta itu med det allvarliga bestyret med jaget och livet. När jag säger ”allvarliga bestyret”, menar jag detta i den positiva bemärkelsen av att upptäcka det slutgiltiga inom dig, som du inte behöver dölja när du väl känner till det. Så länge en del av dig förblir i sitt gömsle, lever du aldrig helt på riktigt, så

att säga. Det är alltid ”som om”; det är aldrig helt och verkligt. I en bemärkelse är då alla mål och uppfyllelser endast ett sken.

Den stora mänskliga kampen om livet och döden är lika illusorisk som döden i sig. För oavsett hur många destruktiva, oönskade aspekter du kan upptäcka inom dig, grundar sig din rädsla för dem i en illusion. Och rädslan för dem bygger upp mer rädsla, mer skuld, fler förespeglningar, mer neuros och därmed större förlust av sund kontroll över det inom dig som kan kontrolleras, nämligen vad du vill tänka, känna och göra – den inre riktningen du tar. Och eftersom du och livet är ett och samma – de kan inte vara olika – kan du bara vara rädd för livet i den utsträckning som du är rädd för dig själv. Du kan bara vara rädd för andra i den utsträckning som du är rädd för dig själv. Du kan inte vara rädd för något om du inte är rädd för den delen av dig själv som du håller hemlig – hemlig även för dig själv, eller halvt hemlig. Den diffusa känslan av att dölja något kan lätt upptäckas om man bestämmer sig för att göra det. Men du försvarar misstänksamt denna hemlighet, och i detta försvar fjärrar du dig mer från den vitala levande energin och den meningsfulla närvaron inom dig som ensam kan inspirera dig och vägleda dig till uppfyllelse. Du gör dig därmed olycklig på ett lönlöst och onödigt sätt.

Du måste snart låtsas att du inte tror att den delen som du har all anledning att lita på existerar inom dig. Detta, mina vänner, är en mycket subtil förespeglning. Det tycks på något sätt vara lättare att tvivla på din vitala energi än att erkänna rädslan för din hemlighet och ge upp din livslögn. Även om den lögnen bara finns i en liten del av ditt väsen, är dess genomträngande effekt att på något sätt verkar allting vara en lögn – även det du är sannfärdig om. Själva detta att du är levande kan i sig bara vara ett sannfärdigt fenomen när det inte finns något att dölja, när du fattar det stora beslutet att inte styras av din negativitet, oavsett vilka känslor, tankar och önskningar som du i hemlighet hyser. Om du om och om igen uttalar önskan om att framför allt annat ge upp denna inre hemlighet, möter du hela dig själv. Om du odlar detta dag ut och dag in och menar det, kan du inte känna dig förlorad, stillastående eller disharmonisk med dig själv eller med andra. Det kommer inte att finnas någon ängslan, ingen förvirring, ingen bitter smärta. Allt detta kan undvikas bara med det enkla förfarandet som här skisseras – att möta hela dig själv utan något fortsatt döljande. I den utsträckning som ni tidigare var villiga att göra detta, upplevde ni faktiskt dess effekter, men ni glömde bort detta. Ni låter er styras av orimliga försvar mot sanningen inom er.

Lägg märke till era undvikanden. Notera hur upptagna ni gör er med andra saker som inte har något att göra med denna stora fråga. Se hur du hellre skulle vilja hantera bistra saker även inom dig själv. När ni förbiser talande reaktioner och möjligheter till klargöranden och befrielse, undgår ni att använda en viktig nyckel.

Beakta att många av er här omedelbart har berörts av det jag sa. Vissa kan till och med känna att detta föredrag uteslutande riktades mot dem, eftersom det råkar beröra deras omedelbara problem. Men jag talar till alla här och till dem som inte är här i kväll. Vissa behöver det mer specifikt just nu, medan andra är energiskt och gynnsamt engagerade i processen jag rekommenderar. Men engagemanget skiftar. Det är därför viktigt att komma ihåg den enkla formeln av att ta tag i dig själv, i stället för att låta dig styras av din negativitet och därigenom förvärva rädslan, skulden och hjälplösheten. När du låter din destruktivitet styra dig, rör du dig längre och längre bort från den inre plats där du kan förändra, utan ansträngning eller onaturlig utövning av kontroll. Det är upp till dig att förändra. Ditt liv kan vara den mest dynamiska, rika och lycksaliga upplevelse som går att föreställa sig när du inte tillåter dig att bli offer för din negativitet och destruktivitet. Bara detta att tillkännage din kraftfulla intention att inte låta feghet och rädsla besegra dig, kommer att sätta i gång dessa krafter som kommer att få dig ut ur denna fälla. Alla dina rädslor måste då lösas upp som dimma i solen.

Mina käraste vänner, rädslan för er negativitet och destruktivitet är så tung bara för att ni tror att den är slutgiltig och statisk, som ett hårt objekt gjort av en oföränderlig substans. Denna rädsla är berättigad på ett sätt, men på ett annat sätt än hur du känner den, och berättigad bara så länge du håller fast vid den och låter dig styras av den. Under denna tid kan du inte komma ut ur den. Den negativa och destruktiva substansen som du är rädd för inom dig är oföränderlig så länge du inte har någon önskan om att förändra den, eller så länge du undviker att titta på den på nära håll, i detalj. Det är alltid ditt val. Så länge du vägrar att titta på det som är och ge upp vad som är destruktivt, måste detta, liksom alla val, ha sin uppfyllelse. Men när du väl väljer det positiva alternativet, känns negativiteten inom dig, vad den än är, inte längre katastrofal, för då vet du att den inte är slutgiltig. Oavsett hur dålig den är, verkar den inte så dålig, för du börjar förstå dess orsak och verkan. Detta gör en drastisk skillnad i din inre upplevelse och i ditt inre klimat och avgör vilken riktning du tar. När du är villig att ge upp den, är det värsta inte en tiondel så svårt att bära som en mindre ofullkomlighet som besvärar dig när jaget håller den hemlig och är ovilligt att ge upp den. Det som är dåligt med det hemliga dolda jaget är således inte dess faktiska grad av dålighet – om det fanns något sådant – utan vägran att blottlägga det, se det och släppa taget om det.

Att meditera över din intention att se och möta det och ge upp det, är en aktivitet hos den delen av dig som är tillgänglig för ett självbestämmande i denna stund. Genom detta kommer du att uppleva att det absolut inte finns något att vara rädd för. Till slut måste du stå ansikte mot ansikte med den rika, ständigt förnyande och oföränderliga underbara delen inom dig, genom vilken du lever dynamiskt i en absolut tillit till dig själv. Här måste alla livets begränsningar lösas upp. Du kommer att tycka att världen är en sådan vidsträckt plats, med så många möjligheter till vackra upplevelser just här och just nu. I denna nya utvidgning av livet finns det inte bara två alternativ,

ett falskt bra och ett falskt dåligt, eller i själva verket två dåliga. I denna nya verklighet finns det många vackra alternativ. I verkligheten kan allt det goda erhållas. Det finns ingen rädsla för uppfyllelse för att den förmodas bli fadd. Detta sker bara när du håller dig själv under sträng kontroll. När du släpper taget och dallrar okontrollerat i en orädd expansion, blir uppfyllelse ett tillstånd av att vara i nuet. Man behöver inte vara rädd för att den ska utgöra ett slut, inte heller behöver man vara rädd för att längtan efter allt gott i skapelsen ska utgöra en början utan framtid, en början som kommer att sluta antingen i besvikelse eller i en ömtålig uppfyllelse som du inte vet vad du ska göra med eller hur du ska hålla den levande. Det upprättas därmed en enhet mellan det yttre och det inre du. Du ger upp kampen mellan det yttre och det inre du när det inte längre finns någon hemlighet som behöver bevakas.

Det är nu upp till er, alla av er, att ta detta sista steg. Vissa av er har börjat och till er säger jag: Upphör inte. Förnya ständigt er intention att ohöljt avslöja dig själv; ingenting behöver döljas, fruktas, undvikas. Och till dem som fortfarande kämpar vid denna punkt – oavsett för hur länge sedan de påbörjade arbetet på denna väg – säger jag, prova det. Använd meditationen som jag har föreslagit. Ta den på allvar! Och när du upptäcker din rädsla, arbeta med den. Blottlägg den för vad den verkligen är. Sluta förneka den. För bara då kommer du att upptäcka att det inte finns något att vara rädd för, att alla dina förvrängningar och vrånbilder är lönlösa. För att vara vad du verkligen är, just nu, även i din själs mest hemliga kammare, är så mycket bättre att bära än vad du nu tillfogar ditt psyke.

Mina käraste vänner, detta föredrag kan verkligen vara en nyckel om ni märker att ni har fastnat. Om du inte har fastnat, kommer det att hjälpa att göra de kommande faserna mycket lättare.

Finns det några frågor?

FRÅGA: Jag har under en mycket lång tid haft svårigheter att meditera. Nu när jag har överunnit vissa av dem, har resultatet varit ingenting mindre än mirakulöst. Jag skulle vilja fråga vad detta mirakel är.

SVAR: Miraklet är en livslag som du just har upptäckt. Lagen är att vilka uppfattningar du än hyser, måste de manifesteras sig i ditt liv. Livets sanning, livets verklighet, är obegränsat gott. I den utsträckning som du kan omfamna denna möjlighet, även i en inställning där du ärligt ifrågasätter, måste denna sanning i samma utsträckning – inom vilket område du än uppfattar den – uppenbara sig för dig. Denna framväxande godhet förefaller mirakulös för den som hittills endast har omfamnat negativa möjligheter och därför inte kunde se bortom dem. Ens uppfattning om och förväntningarna på livet utgör stängsel kring möjligheterna att uppleva och utvecklas. När fler möjligheter upptäcks, drar sig dessa stängsel tillbaka i enlighet därmed. Ju större räckvidd

sinnet har att greppa lyckosaliga, glädjefyllda upplevelser, desto mer måste detta komma till stånd, för i verkligheten finns allting där, tillgängligt i ett ofattbart överflöd. Dessa snäva stängsel utgör alltid ett resultat av personliga förvrängningar.

Du kan inte uppleva mer än vad du föreställer dig är möjligt att uppleva. Om du tror att lycka är omöjlig, hur kan du då uppleva lycka? Detta är lika logiskt som alla fysiska lagar. Om du till exempel förflyttar din kropp härifrån till dit, kan din kropp bara befinna sig på den plats som du har flyttat den till, inte på någon annan plats. Detta är varken mer eller mindre mirakulöst än sinnets lagar. Så långt du kan förflytta det, är detta där du finner dig själv med det. Om du befinner dig i ett dystert, trångt litet rum, behöver du inte stanna kvar där. Du kan inte övertyga dig om detta faktum om du inte går ut ur det och upptäcker att det finns många trevligare platser utanför detta lilla rum. Om du motstår alla försök att hjälpa dig ut ur det, utifrån skälet att det kanske inte finns något annat rum eller utrymme för dig, kan du inte komma ut, oavsett hur mycket du argumenterar för det. Du måste göra den faktiska förflyttningen.

Detta är vad ni behöver göra med ert sinne. När du upptäcker att rummet bortom det nuvarande rummet faktiskt existerar, kommer det att se ut att vara mirakulöst. Andligt, mentalt, emotionellt stannar ni så ofta kvar i en dyster liten håla, utan möjlighet att sträcka ut er, att veckla ut er, att uppleva skönhet. När ni till slut prövar det och upptäcker den vackra världen utanför rummet och ser hur trygg och tillfredsställande den är, upplever ni det som ett mirakel. Sedan sträcker ni mer och mer ut ert sinne efter fler och fler möjligheter att utvecklas och uppleva det goda, att ge och ta emot det goda. Detta är skapelsens mirakel, lika naturlig som när man förflyttar sig från en plats till en annan. Så länge era lemmar är friska, ges denna möjlighet till er. Och om du har låtit dina ben förtvina alltför länge, genom att du i onödan har hållit dig fångslad, kommer de att läka genom träning och behandling. Detta är vad du gör med ditt psyke efter att det har levt alltför länge i ett negativt, begränsat och isolerat klimat på grund av en missledd rädsla för dig själv. När denna begränsning ges upp, måste ”miraklet” komma till varje varelse i universum. Detta är en lika logisk lag som alla lagar som ni inte längre tycker är mirakulösa. Skapelsens verklighet är att det finns en obegränsad frihet och möjlighet att uppleva det goda. Denna möjlighet ges till alla. Att läka ditt psykes ”lemmar” för att utnyttja denna obegränsade frihet och möjlighet var ämnet för själva det föredrag jag just gav: att ge upp den febrila kampen med att vakta din inre hemliga kammare. Så länge du kämpar för att bevara din hemlighet, kan du inte uppleva livets och ditt innersta väsens vidöppna möjligheter. Jag ber er, blunda inte för det faktum att ni kämpar emot att blottlägga den hemliga delen av er själva. Inse att denna kamp utgör en lönlös smärta som ni påför er själva och som ni kan bli av med idag, om ni så önskar!

Med dessa ord välsignar jag er alla, mina vänner. Med dessa välsignelser ger jag er större styrka att aktivera resurserna inom er som kommer att hjälpa er i era ansträngningar. Fortsätt, upphör

inte i detta vackra, djupt meningsfulla och givande förehavande. Gör allt som är möjligt i den här riktningen. Inse att det område som du är mest rädd för och ovillig att se, är det som du behöver fokusera på mest och där du kommer att känna dig mest belönad och befriad. Friheten och tryggheten som du kommer att uppleva kan inte förmedlas i ord. Detta är inte tomma löften. De av er som i viss mån har upplevt sanningen i det jag säger, jag ber er att hjälpa dem som tillfälligt är fast i ett förnekande och begränsat tillstånd. De som är fast, jag ber er att inte separera er från de av era vänner som kan hjälpa er att övervinna hindret. Var inte för stolta, även om de utåt sett inte har gjort det här arbetet under lika lång tid eller är mindre kunniga. Jag ber er att hjälpa varandra. Ni kommer inte att ångra det. Mycket hjälp kan på så sätt utbytas.

Var i frid, inse hur underbar sanningens frid är genom att inte dra er undan från den sanningen.
Var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16